

Středa, 14. září 2011

Přístup veřejnosti k dokumentům za období 2009–2010

P7_TA(2011)0378

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. září 2011 o přístupu veřejnosti k dokumentům (čl. 104 odst. 7 jednacího řádu) za období 2009–2010 (2010/2294(INI))

(2013/C 51 E/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 1, 10 a 16 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a články 15 a 298 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 41 (právo na řádnou správu) a 42 (právo na přístup k dokumentům),

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾,

- s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1700/2003 ze dne 22. září 2003, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ⁽²⁾,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství ⁽³⁾,

- s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie a judikaturu Tribunálu, pokud jde o přístup k dokumentům, a zejména s ohledem na rozsudky Soudního dvora ve věcech *M. Turco* (spojené věci C-39/05 P a C-52/05 P) ⁽⁴⁾, *Bavarian Lager* (věc C-28/08) ⁽⁵⁾, *Volker und Marcus Schecke* (spojené věci C-92/09 a C-93/09) ⁽⁶⁾, *Technische Glaswerke Ilmenau – TGI* (C-139/07 P) ⁽⁷⁾ a *API* (spojené věci C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P) ⁽⁸⁾ a na rozsudky Tribunálu ve věcech *Access Info Europe* (T-233/09) ⁽⁹⁾, *MyTravel* (věc T-403/05) ⁽¹⁰⁾, *Borax* (věci

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 1. července 2008 ve spojených věcech C-39/05 P a C-52/05 P, *Švédsko a M. Turco v. Rada*, Sb. rozh. 2008, s. I-4723.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 29. června 2010 ve věci C-28/08 P, *Komise v. Bavarian Lager*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C-92/09 P a C-93/09 P *Volker und Markus Schecke GbR a Hartmut Eifert v. Land Hessen*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁷⁾ Rozsudek ze dne 29. června 2010 ve věci C-139/07 P, *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁸⁾ Rozsudek ze dne 21. září 2010 ve spojených věcech C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, *Švédsko a API v. Komise*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁹⁾ Rozsudek ze dne 22. března 2011 ve věci T-233/09, *Access Info Europe v. Rada*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽¹⁰⁾ Rozsudek ze dne 9. září 2008 ve věci T-403/05, *MyTravel v. Komise*, Sb. rozh. 2008, s. II-2027.

Středa, 14. září 2011

T-121/05 a T-166/05) ⁽¹⁾, *Joséphidès* (věc T-439/08) ⁽²⁾, *Co-Frutta* (spojené věci T-355/04 a T-446/04) ⁽³⁾, *Terezakis* (věc T-380/04) ⁽⁴⁾, *Agrofert Holdings* (věc T-111/07) ⁽⁵⁾ a *Editions Jacob* (věc T-237/05) ⁽⁶⁾,

- s ohledem na činnosti a dokumenty evropského veřejného ochránce práv v otázkách přístupu k dokumentům, stejně jako na činnosti a dokumenty evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ), pokud jde o spravedlivou rovnováhu mezi transparentností a ochranou údajů,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, který předložila Komise dne 30. dubna 2008 (KOM(2008)0229),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, který předložila Komise dne 20. března 2011 (KOM(2011)0137),
- s ohledem na Úmluvu Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve věcech životního prostředí z roku 1998 (Aarhuská úmluva),
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům z roku 2008,
- s ohledem na výroční zprávy Rady, Komise a Evropského parlamentu o přístupu k dokumentům za rok 2009 a 2010 v souladu s článkem 17 nařízení (ES) č. 1049/2001,
- s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí z roku 2010 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnosti a obranné politiky ⁽⁸⁾,
- s ohledem na svá předchozí usnesení ze dne 14. ledna 2009 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁹⁾, ze dne 25. listopadu 2010 o výroční zprávě týkající se činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2009 ⁽¹⁰⁾ a ze dne 17. prosince 2009 o potřebném zdokonalení právního rámce, pokud jde o přístup k dokumentům v návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v platnost, nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na článek 48 a čl. 104 odst. 7 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0245/2011),

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 11. března 2009 ve věci T-121/05, *Borax Europe v. Komise*, Sb. rozh. 2009, s. II-27.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 21. října 2010 ve věci T-439/08, *Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 19. ledna 2010 ve spojených věcech T-355/04 a T-446/04, *Co-Frutta v. Komise*, Sb. rozh. 2010, s. II-1.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 30. ledna 2008 ve věci T-380/04, *Terezakis v. Komise*, Sb. rozh. 2008, s. II-11.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 7. července 2010 ve věci T-111/07, *Agrofert Holding v. Komise*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 9. června 2010 ve věci T-237/05, *Éditions Jacob v. Komise*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 46 E, 24.2.2010, s. 80.

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0435.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 286 E, 22.10.2010, s. 12.

Středa, 14. září 2011

- A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva představila nový ústavní rámec institucionální transparentnosti EU tím, že zavedla jasné základní právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí, úřadů a agentur EU s cílem dosáhnout otevřené, efektivní a nezávislé evropské správy (článek 298 SFEU); vzhledem k tomu, že toto právo, které Smlouva přiznává nejen občanům Unie, ale i každé fyzické či právnické osobě usazené v některém z členských států, jež však musí být využíváno v souladu s obecnými zásadami a omezeními (na ochranu určitých veřejných a soukromých zájmů), která jsou stanovena předpisy přijatými Evropským parlamentem a Radou (článek 15 SFEU),
- B. vzhledem k tomu, že nyní obecně platí, že přístup k legislativním dokumentům by měl být umožněn v plném rozsahu, kdežto výjimky ohledně nelegislativních dokumentů by měly být zúženy, a vzhledem k tomu, že tyto dva přístupy by se neměly vzájemně narušovat,
- C. vzhledem k tomu, že v nových smlouvách byly vypuštěny veškeré zmínky o „zachování účinnosti rozhodovacího postupu Rady“ (článek 255 a čl. 207 odst. 3 bývalé Smlouvy o ES), tedy o tzv. prostoru k úvahám, které by ve vztahu k legislativním postupům mohly představovat možné omezení transparentnosti; vzhledem k tomu, že u správních postupů by „prostor k úvahám“ měl být vytvořen v souladu s článkem 1 SEU a článkem 298 SFEU, které požadují otevřenou, efektivní a nezávislou správu,
- D. vzhledem k tomu, že transparentnost je zásadní součástí participativní demokracie, která je doplňkem zastupitelské demokracie, na níž je založeno fungování Unie, což výslovně uvádí články 9–11 SEU, a která občanům umožňuje podílet se na rozhodování a vykonávat veřejnou kontrolu, čímž je zajištěna legitimita demokratického politického systému,
- E. vzhledem k tomu, že občané požadují více demokracie, transparentnosti a otevřenosti orgánů a politických aktérů a odhodlanější boj proti korupci; vzhledem k tomu, že přístup k dokumentům a informacím je jedním ze způsobů, jak zajistit zapojení občanů do demokratického procesu a prevenci i boj proti korupci,
- F. vzhledem k tomu, že se EU navíc postupně vystavuje riziku, že se stane cílem kritiky občanů za neustálý nedostatek transparentnosti, otevřenosti a přístupu k dokumentům a informacím, což dokazuje neschopnost přijmout nové nařízení o právu na přístup k dokumentům, protože Komise odmítla přijmout pozměňovací návrhy Parlamentu a členské státy neprojevily ochotu občanům a Parlamentu zpřístupnit své dokumenty, diskuse a úvahy,
- G. vzhledem k tomu, že na úrovni EU je třeba přijmout další a přísnější opatření proti korupci, aby se zajistila odolnost orgánů EU vůči tomuto jevu, a to na všech úrovních a všude, a vzhledem k tomu, že Parlament by se měl poučit z nedávných negativních zkušeností a vytvořit pravidla pro styky poslanců EP a zaměstnanců Parlamentu s lobbyisty a zájmovými skupinami, která budou rovněž zahrnovat pravidla, jež zvýší transparentnost,
- H. vzhledem k tomu, že v zájmu zaručení odpovědnosti a legitimity demokratického politického systému mají občané právo vědět, jak jednají jejich zástupci po svém zvolení či jmenování do veřejných orgánů nebo při zastupování členských států na evropské či mezinárodní úrovni (zásada odpovědnosti), jak probíhá proces rozhodování (včetně dokumentů, pozměňovacích návrhů, harmonogramu, zúčastněných aktérů, odevzdaných hlasů, atd.) a jak se přidělují a vynakládají veřejné prostředky a s jakými výsledky (zásada sledovatelnosti finančních prostředků),

Středa, 14. září 2011

- I. vzhledem k tomu, že stávající nařízení (ES) č. 1049/2001 neposkytuje jasná vymezení několika významných otázek, jako je právo veta členských států, omezení „prostoru k úvahám“, jasná a úzká definice výjimek, klasifikace dokumentů a rovnováha mezi transparentností a ochranou údajů,
- J. vzhledem k tomu, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost získala EU nové pravomoci v oblasti trestního práva (články 82 a 83 SFEU) a policejní spolupráce; vzhledem k tomu, že tyto nové pravomoci by se mohly dotknout základních lidských práv a zdůrazňují nutnost, aby legislativní postup byl otevřenější,
- K. vzhledem k tomu, že článek 15 SFEU a článek 42 Listiny základních práv zaujímají neurčitý přístup k pojmu „dokument“, který zahrnuje informace bez ohledu na použitý nosič,
- L. vzhledem k tomu, že uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 není jednotné, protože statistiky prokazují rozdíly mezi jednotlivými orgány; vzhledem k tomu, že kvantitativní údaje o uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 orgány EU uvedené ve výročních zprávách za rok 2009 naznačují obecný pokles počtu případů a podílu odepření přístupu k dokumentům na 12 % ⁽¹⁾ (16 % v roce 2008) u Parlamentu (33 případů), 22,5 % ⁽²⁾ (28 % v roce 2008) u Rady (2 254 případů) a 11,65 % (13,99 % v roce 2008) u Komise (589 případů); ačkoli se důvody pro odepření přístupu mezi jednotlivými orgány v roce 2009 lišily, jednou z nejvíce využívaných výjimek byla ochrana rozhodovacího procesu (Parlament (39,47 % ⁽³⁾), Rada (39,2 % u původních žádostí ⁽⁴⁾) a Komise (26 % ⁽⁵⁾),
- M. vzhledem k tomu, že Tribunál ve věci *Toland v. Parlament* ⁽⁶⁾ zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu, v němž se odepírá přístup ke zprávě útvaru interního auditu ze dne 9. ledna 2008 nazvané „Audit příspěvků na parlamentní asistenci“,
- N. vzhledem k tomu, že co se týče citlivých dokumentů, v roce 2009 Komise a Parlament do svých rejstříků neuložily žádné takové dokumenty, zatímco Rada uložila 157 citlivých dokumentů klasifikovaných jako „CONFIDENTIEL UE“ či „SECRET UE“ ze 445 takto klasifikovaných dokumentů,
- O. vzhledem k tomu, že mezinárodní dohody mají v právním řádu EU stejné právní účinky jako vnitřní právní předpisy EU, a vzhledem k tomu, že veřejnost by měla být o mezinárodních dohodách informována a měla by mít přístup k dokumentům s nimi spojeným,
- P. vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví povinnost orgánů zvážit částečný přístup k dokumentu v případě, že se výjimka vztahuje pouze na jeho části; vzhledem k tomu, že pokud je umožněn částečný přístup, je často nepřiměřeně omezený pouze na název a úvodní odstavce, ale k jeho zásadním částem je odpírán přístup,
- Q. vzhledem k tomu, že článek 41 Listiny základních práv stanoví „právo každého na přístup ke spisu, který se jej týká, při respektování oprávněných zájmů důvěrnosti a profesního a obchodního tajemství“; a vzhledem k tomu, že v uplatňování tohoto práva stále existují vážné nedostatky, což vytváří tlak na uplatňování pravidel veřejného přístupu, aby bylo dosaženo přístupu k osobní složce,

⁽¹⁾ 9 % v roce 2010.

⁽²⁾ 36,1 % bez částečně zveřejněných dokumentů. V roce 2010 dosahoval podíl zamítnutých žádostí 13,3 % (29,1 % bez částečně zveřejněných dokumentů).

⁽³⁾ 37 % v roce 2010.

⁽⁴⁾ 33 % v roce 2010 v případě původních žádostí.

⁽⁵⁾ Mezi další hlavní důvody v roce 2009 patřila následující hlediska: v případě Evropského parlamentu se jednalo o ochranu soukromí (26 %) a ochranu cílů inspekce, vyšetřování a auditu (15 %), v případě Rady (původní žádosti) se jednalo o ochranu veřejných zájmů, pokud jde o mezinárodní vztahy (22,7 %), veřejnou bezpečnost (5,6 %) a obranné a vojenské záležitosti (3,5 %) a v případě Komise (původní žádosti) se jednalo o ochranu inspekcí (27,6 %) a obchodních zájmů (13,99 %).

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 7. června 2011 ve věci T-471/08, *Toland v. Parlament*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

Středa, 14. září 2011

- R. vzhledem k tomu, že článek 15 SFEU výslovně stanoví povinnost všech orgánů, institucí a jiných subjektů jednat „co nejotevřeněji“; vzhledem k tomu, že tato povinnost se vztahuje i na výbory, které jsou nápomocné Komisi při plnění jejích povinností; vzhledem k tomu, že tato povinnost není dodržena v pravidlech standardního postupu výborů Komise, která stanoví, že všechna jednání ve výborech a dokumenty spojené s postupem projednávání ve výborech mají být důvěrné,

Přístup k dokumentům jako základní právo

1. připomíná, že transparentnost je obecným pravidlem a vstupem Lisabonské smlouvy v platnost (a s ním souvisejícím nabytím právně závazného charakteru Listiny základních práv EU) se stala právně závazným základním právem občana a že veškerá rozhodnutí, která odpírají přístup k dokumentům, se musí zakládat na jasně a striktně vymezených výjimkách, které budou přiměřeně odůvodněné a řádně opodstatněné, čímž se občanům umožní pochopit dané zamítnutí a účinně využít opravné právní prostředky, jež jsou jim k dispozici;

2. domnívá se, že EU by měla zaujímat přední místo a být vzorem institucionální transparentnosti a moderní demokracie jak pro členské státy, tak pro třetí země;

3. připomíná, že transparentnost je nejlepší způsob, jak předcházet korupci, podvodům, střetům zájmů a špatnému řízení;

4. vyzývá všechny orgány, instituce a jiné subjekty EU, včetně nově zřízené Evropské služby pro vnější činnost, aby neprodleně a v plném rozsahu uplatňovaly nařízení (ES) č. 1049/2001, jak vyžadují Smlouvy, a aby v tomto ohledu zveřejňovaly výroční zprávy, jak požaduje článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001;

5. zdůrazňuje, že co se týče právní jistoty a rovnosti před zákonem, nemohou zásahy Soudního dvora, evropského veřejného ochránce práv a evropského inspektora ochrany údajů, jež se v podstatě vyjadřují k jednotlivým případům, nahradit legislativní činnost; lituje, že i když Soudní dvůr zavedl jasnou zásadu ohledně legislativní transparentnosti, jak je tomu např. ve věci *M. Turco*, tato zásada stále není dodržována; v této souvislosti opakuje svou výzvu, aby se orgány řídily rozsudkem ve věci *M. Turco* o stanoviskách právních služeb vypracovaných v rámci legislativního postupu; znovu potvrzuje, že zákonodárce se musí zabývat problémy zdůrazněnými judikaturou Soudního dvora a překonávat je, přičemž bude plně a rozsáhleji provádět právo na přístup k dokumentům v duchu nových úprav Smluv, které jasně stanoví základní právo na přístup k dokumentům;

6. domnívá se, že je nezbytné přezkoumat nařízení (ES) č. 1049/2001 tak, aby byla ujasněna některá jeho ustanovení, aby obsahovalo jednoznačně definované a úzce vymezené výjimky a aby se zajistilo, že tyto výjimky nebudou omezovat transparentnost, již slibují Smlouvy; zastává názor, že revidované znění by mělo posílit právo na přístup k dokumentům, aniž by byly jakkoli sníženy stávající normy ochrany tohoto práva, a zohlednit judikaturu Soudního dvora; v této souvislosti zdůrazňuje, že revidované nařízení by mělo být jednoduché a přístupné občanům, aby měli možnost účinně uplatňovat svá práva;

7. domnívá se, že návrh Komise na změnu nařízení (ES) č. 1049/2001 z roku 2008 nezvyšuje úroveň transparentnosti v Unii na míru požadovanou Lisabonskou smlouvou a že mnohé pozměňovací návrhy Komise ve skutečnosti stávající úroveň transparentnosti naopak snižují; domnívá se, že zejména pozměňovací návrh Komise k článku 3, který ve srovnání se současným stavem výrazným způsobem zužuje definici slova „dokument“, je v rozporu s Lisabonskou smlouvou; vyzývá Komisi, aby předložila revidovaný návrh přezkumu nařízení (ES) č. 1049/2001, jenž by plně zohlednil požadavky na větší transparentnost zakotvené v Lisabonské smlouvě, stanovené v judikatuře Soudního dvora a vyjádřené v dosavadní práci Parlamentu;

Středa, 14. září 2011

8. připomíná, že Soudní dvůr ve věci *Švédsko v. Komise* (věc C-64/05 P) ⁽¹⁾ objasnil, že členské státy nemají absolutní právo veta, pokud jde o dokumenty, které z nich pochází, ale pouze možnost využít postup konzultace, jehož cílem je potvrdit, že žádný z důvodů pro výjimku z práva na přístup k dokumentům stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001 nelze uplatnit ⁽²⁾; domnívá se, že je třeba provést vyjasnění právních předpisů, aby se zajistilo správné uplatňování této judikatury, a zabránilo se tak neustále přetrvávajícím zpožděním a sporům, jak dokládá věc *IFAW* ⁽³⁾;
9. připomíná, že článek 9 nařízení (ES) č. 1049/2001 o citlivých dokumentech je kompromisem, který po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost již neodráží nové ústavní a právní povinnosti;
10. zdůrazňuje, že klasifikace dokumentů má přímý dopad na právo občanů na přístup k dokumentům; připomíná, že stávající klasifikační systém funguje pouze na základě interinstitucionálních dohod a bývá často využíván k označování dokumentů příliš vysokým stupněm utajení; vyzývá, aby společná klasifikační pravidla byla vypracována v podobě nařízení;
11. vyzývá zejména Radu, aby Parlamentu umožnila plný přístup k utajeným dokumentům souvisejícím s mezinárodními dohodami, jak stanoví článek 218 SFEU, i k utajeným dokumentům spojeným s postupy hodnocení EU, aby se tak zabránilo interinstitucionálním problémům, k nimž došlo např. v souvislosti s přistoupením EU k Evropské úmluvě o lidských právech, s schengenským hodnocením týkajícím se Bulharska a Rumunska, s obchodní dohodou proti padělání (ACTA) nebo s dialogem o lidských právech mezi EU a Čínou;
12. zdůrazňuje významnou úlohu, kterou hrají řádná klasifikační pravidla při seriózní interinstitucionální spolupráci; v tomto ohledu vítá interinstitucionální dohody o klasifikaci a přístupu k dokumentům, přestože nemohou nahradit náležitý právní základ; v této souvislosti vyzývá Radu a Evropskou službu pro vnější činnost, aby si vzaly za vzor novou interinstitucionální dohodu mezi Parlamentem a Komisí a urychleně s Parlamentem uzavřely obdobnou dohodu;
13. vyzývá orgány EU, aby pracovaly na transparentnějších předpisech EU o svobodě informací, které plně zohlední návrhy obsažené v této zprávě, nedávnou judikaturu a nové Smlouvy;
14. připomíná, že rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech *Švédsko a M. Turco v. Rada* zdůraznil povinnost transparentnosti legislativního postupu, když uvedl, že „transparentnost v tomto ohledu přispívá k posílení demokracie tím, že občanům umožňuje kontrolovat všechny informace, které jsou základem pro přijetí legislativního aktu“ ⁽⁴⁾; zdůrazňuje tedy, že jakékoli výjimky, které se vztahují k legislativnímu postupu, včetně právního poradenství, by měly být přesně vymezeny, a tzv. prostor k úvahám by měl být úzce definován ⁽⁵⁾;
15. zdůrazňuje, že bez ohledu na tuto jasnou zásadu, není tento postup v praxi stále uplatňován, jak ukazuje nedávný rozsudek ve věci *Access Info Europe* ⁽⁶⁾ týkající se zamítnutí Rady zveřejnit postoje členských

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 18. prosince 2007 ve věci C-64/05 P, *Švédsko v. Komise*, Sb. rozh. 2007, s. I-11389.

⁽²⁾ *Švédsko v. Komise*, odst. 76

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 13. ledna 2011 ve věci T-362/08, *IFAW v. Komise*, dosud nezveřejněn ve Sb. rozh.

⁽⁴⁾ Věc *M. Turco*, odst. 46.

⁽⁵⁾ Věc *M. Turco*, odst. 67.

⁽⁶⁾ Ve svém rozsudku ve věci *Access Info* (T-233/09) Tribunál znovu potvrdil své stanovisko, že „výkon demokratických práv občany totiž předpokládá možnost podrobně sledovat rozhodovací proces orgánů, které se podílí na legislativních procesech, a mít přístup k veškerým relevantním informacím“ (odst. 69).

Středa, 14. září 2011

států k navrhovanému přepracovanému znění nařízení (ES) č. 1049/2001 a ve věci *ClientEarth v. Rada* ⁽¹⁾ v současnosti projednávané před Tribunálem a týkající se právního stanoviska ohledně přepracovaného znění nařízení (ES) č. 1049/2001; konstatuje, že zveřejnění stanovisek členských států v průběhu jednání o nařízení (ES) č. 1049/2001 a mnoha dalších později zveřejněných opatření nijak neohrozilo schopnost Rady přijmout rozhodnutí, jelikož tato zveřejnění nezabránila úspěšnému dokončení příslušných legislativních postupů;

16. vyzývá Radu, aby přezkoumala svá pravidla a zvýšila transparentnost, pokud jde o legislativní postupy pracovních skupin a interních útvarů Rady, a to alespoň tím, že bude poskytovat harmonogramy, pořady jednání, zápisy z jednání, projednávané dokumenty, pozměňovací návrhy, schválené dokumenty a rozhodnutí, totožnost delegací členských států a seznamy členů, aniž by byla dotčena možnost použít výjimky uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001 s ohledem na zveřejňování těchto seznamů; vyzývá Radu, aby rozhodnutí těchto útvarů zpřístupnila veřejnosti; staví se proti používání dokumentů označovaných „limite“ (což je pojem, který nevychází z nařízení (ES) č. 1049/2001) a také proti používání neregistrovaných dokumentů, jako jsou „dokumenty pro jednání“;

17. domnívá se, že má-li být legislativní postup odpovědnější, srozumitelnější a přístupnější pro veřejnost, měly by parlamentní výbory před zahájením dialogu s Radou ve všech případech zavést alespoň orientační hlasování; Rada by za sebe měla přijmout „obecné postupy“, či schválit vyjednávací pozice dohodnuté v rámci Výboru stálých zástupců před zahájením dialogů s Parlamentem, přičemž všechny takové dokumenty Parlamentu či Rady by měly být okamžitě uveřejňovány;

18. vyzývá Komisi, aby zveřejňovala pořady jednání, zápisy a prohlášení o zájmech týkajících se skupin odborníků a dále jména členů, průběh jednání a hlasování komitologických výborů, i všechny dokumenty projednávané těmito skupinami a výbory, včetně návrhů aktů v přenesené pravomoci a návrhů prováděcích aktů; vyzývá Parlament, aby zavedl transparentnější a otevřenější postup práce s těmito dokumenty, a to i interně;

19. připomíná, že transparentnost, jak ji vyžadují Smlouvy, není omezena na legislativní postupy, ale zahrnuje také nelegislativní činnost orgánů, institucí, úřadů a agentur EU; zdůrazňuje, že nařízení (ES) č. 1049/2001 je jediným řádným právním základem, který posuzuje právo na přístup k dokumentům, a že ostatní právní akty, jako jsou vnitřní nebo zřizovací nařízení orgánů, agentur a subjektů, nemohou zavádět dodatečné důvody pro odepření přístupu k dokumentům;

20. vyjadřuje politování nad skutečností, že nedávna jednání orgánů EU o dosažení vzájemné shody, co se týče aktů v přenesené pravomoci a nové rámcové dohody mezi Komisí a Parlamentem, nebyla plně transparentní; zavazuje se k plné transparentnosti jednání s Radou a Komisí, co se týče současně projednávaných či budoucích interinstitucionálních či srovnatelných dohod;

21. znovu oceňuje činnost evropského veřejného ochránce práv, jejímž účelem je zajištění větší transparentnosti v EU, protože přibližně třetina jeho šetření se zabývá nedostatečnou transparentností, jak je uvedeno v jeho zprávě z roku 2009, a zdůrazňuje jeho úlohu, když např. přispěl ke změně v politice transparentnosti Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) v otázce zveřejňování hlášení nežádoucích účinků ⁽²⁾ a zpráv z klinických studií ⁽³⁾; zdůrazňuje, že údaje, jimiž disponují subjekty EU, by obecně měly být přístupné veřejnosti;

⁽¹⁾ *ClientEarth v. Rada*, věc T-452/10.

⁽²⁾ Stížnost 2493/2008/(BB)TS.

⁽³⁾ Stížnost 2560/2007/BEH.

Středa, 14. září 2011

22. připomíná, že Soudní dvůr v některých ze svých nedávných rozhodnutí, např. ve věcech *API* a *TGI*, jak je uvedeno výše, zavedl existenci „obecné domněnky“, na základě čehož Komisi v některých případech zprostil povinnosti přešetřovat požadované dokumenty individuálně; zdůrazňuje, že tento postup je ze zásady v rozporu s hlavními zásadami nařízení (ES) č. 1049/2001; připomíná, že judikatura Soudního dvora rovněž zdůrazňuje nutnost revidovat pravidla přístupu pro přímo dotčené strany, pokud jde o jejich spisy, které orgány spravují;

23. konstatuje, že zatímco článek 15 SEU se vztahuje konkrétně jen na administrativní dokumenty Soudního dvora, Soudní dvůr musí stejně jako všechny ostatní orgány, instituce, úřady a agentury EU provádět svou práci „co nejotevřeněji“ v souladu s článkem 1 SEU; vyzývá proto Soudní dvůr, aby se zaměřil na zvýšení transparentnosti svých soudních postupů, poněvadž nejde pouze o to, „aby bylo spravedlnosti učiněno za dost, ale i o to, aby bylo vidět, jak k tomu dochází“⁽¹⁾ a aby důsledně dodržoval nařízení (ES) č. 1049/2001, pokud jde o jeho administrativní činnost;

24. znovu upozorňuje na důležitost zásady sledovatelnosti, aby se občanům zajistila možnost zjistit, jak jsou přidělovány a vynakládány veřejné prostředky a s jakými výsledky, a vyzývá orgány EU, aby tuto zásadu uplatňovaly na všech úrovních při řízení orgánu, v rámci politik a finančních prostředků přidělených k jejich provádění;

Výjimky

„Prostor k úvahám“

25. připomíná, že nové Smlouvy již konkrétně nehovoří o povinnosti Rady určit případy, ve kterých jedná jako legislativní orgán, ani o nutnosti zachovat účinnost jejího rozhodovacího postupu (čl. 207 odst. 3 bývalé Smlouvy o ES) – o tzv. prostoru k úvahám, a dále připomíná, že co se týče legislativních postupů, současně „přežítí“ této koncepcie se zakládá pouze na čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001;

26. v souladu s nejvyššími mezinárodními normami vytvořenými významnými nevládními organizacemi⁽²⁾ vyzdvihuje potřebu přísného tříšložkového testu, který by se používal při odůvodnění zamítavého stanoviska ke zveřejnění dokumentu; 1) informace v dokumentu se musí vztahovat k oprávněnému cíli stanovenému v legislativním aktu; 2) zveřejnění dokumentu nesmí představovat zásadní ohrožení tohoto cíle a 3) ohrožení tohoto cíle musí být větší než veřejný zájem na informacích uvedených v daném dokumentu;

27. připomíná, že nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví orgánům povinnost udělit přístup ke všem částem dokumentu, na které se nevztahuje žádná výjimka; konstatuje, že částečný přístup je často nepřiměřeně omezený, a zdůrazňuje, že je třeba skutečně zvážit udělení přístupu i k těm zásadním částem dokumentu, které mohou žadatele zajímat;

28. připomíná, že smyslem stávajícího čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 je omezit rozsah tzv. „prostoru k úvahám“ na základě ustanovení, že pro odepření přístupu nestačí důvod, že by zpřístupnění dokumentu ohrožovalo rozhodovací proces orgánu, ale že nezbytnou podmínkou je, aby jej ohrožovalo „vážně“, přičemž však „prostor k úvahám“ lze narušit v případech, kdy existuje „převažující veřejný zájem na zpřístupnění“; zdůrazňuje ovšem, že bez ohledu na výše uvedené skutečnosti čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 obsahuje neurčitou definici, která nestanoví jasné podmínky pro uplatňování této koncepce, ani nezohledňuje judikaturu Soudního dvora; zdůrazňuje potřebu vhodné definice „prostoru k úvahám“, která zároveň v souladu se zásadou právní jistoty omezí jeho rozsah;

(1) *Král v. Sussex Justices, Ex parte McCarthy* ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233).

(2) Článek 19, „The Public's Right to Know: Principles of Freedom of Information Legislation“, Londýn, 1999; Transparency International, „Using the Right to Information as an Anti-Corruption Tool“, Berlín, 2006.

Středa, 14. září 2011

29. zdůrazňuje, že trialogy a dohodovací postupy (jak je výslovně uvedeno v článku 294 SFEU) jsou zásadní fází legislativního postupu a netvoří samostatný „prostor k úvahám“; zejména se domnívá, že současné postupy, pokud jde o trialogy před případnou dohodou v prvním čtení, nezajišťují uspokojivou úroveň legislativní transparentnosti a přístupu k dokumentům, a to ani interně ve vztahu k Parlamentu, ani na vnější úrovni ve vztahu k občanům a veřejnému mínění; požaduje tedy, aby se s dokumenty vypracovanými v jejich rámci, jako jsou pořady jednání, shrnutí výsledků, a čtyřsloupcové dokumenty usnadňující jednání, ze zásady nezacházelo odlišně, než jak je tomu u ostatních legislativních dokumentů, a aby byly zveřejňovány v rámci trialogů před případnou dohodou v prvním čtení; v důsledku toho pověřuje své příslušné subjekty, aby z tohoto postupu učinily normu, a vyzývá ostatní orgány, aby učinily totéž;

Ochrana údajů a transparentnost

30. zdůrazňuje nutnost zavést náležitou rovnováhu mezi transparentností a ochranou údajů⁽¹⁾, což ujasnila judikatura ve věci *Bavarian Lager*, a zdůrazňuje, že ochrana údajů by neměla být zneužívána, zejména pak pro účely zastření střetů zájmů a nepřípustného ovlivňování v souvislosti se správou a rozhodováním EU; zdůrazňuje, že rozsudek Soudního dvora ve věci *Bavarian Lager* vychází ze stávajícího znění nařízení (ES) č. 1049/2001 a nebrání změně jeho znění, které je nezbytně potřebné zejména v souvislosti s právem na přístup k dokumentům výslovně proklamovaným ve Smlouvách a v Listině základních práv;

31. vítá konsensus, jehož bylo dosaženo mezi evropským inspektorem ochrany údajů a evropským veřejným ochráncem práv ohledně náležité rovnováhy mezi ochranou údajů a transparentností, co se týče zejména proaktivního přístupu, což znamená, že „orgány posuzují a následně objasňují subjektům údajů – před tím, než začnou shromažďovat údaje nebo alespoň v momentě, kdy tak učiní – rozsah, v jakém zpracování takových údajů zahrnuje nebo může zahrnovat jejich zveřejnění“⁽²⁾;

Aarhuská úmluva

32. zdůrazňuje některé rozdíly mezi nařízením (ES) č. 1049/2001 a Aarhuskou úmluvou, která je prováděna prostřednictvím nařízení (ES) č. 1367/2006, jako je skutečnost, že v Aarhuské úmluvě chybí „absolutní“ důvody pro odepření přístupu k dokumentům a výjimky založené na ochraně vojenských záležitostí, finanční, měnové a hospodářské politiky Unie nebo členského státu, na právním poradenství či inspekcích, vyšetřování a auditech a omezení výjimky z důvodu obchodních zájmů na případy, kdy je taková důvěrnost chráněna prostřednictvím právních předpisů, jejichž cílem je chránit legitimní hospodářský zájem;

33. vyzývá všechny orgány, instituce, úřady a agentury EU, aby nařízení (ES) č. 1049/2001 uplatňovaly způsobem, který je v souladu s ustanoveními Aarhuské úmluvy; v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby zveřejnila studie o kontrole shody týkající se provádění směrnic EU z oblasti životního prostředí ve vnitrostátním právu⁽³⁾ a vědecké studie např. o dopadu biopaliv⁽⁴⁾, a vyzývá Evropskou agenturu pro chemické látky (ECHA), aby důsledně dodržovala ustanovení článku 119 nařízení (ES) č. 1907/2006 Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH)⁽⁵⁾ s ohledem na přístup veřejnosti k informacím prostřednictvím elektronických

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Evropský inspektor ochrany údajů, „Veřejný přístup k dokumentům, které obsahují osobní údaje, poté, co byl vydán rozsudek ve věci *Bavarian Lager*“, 24. března 2011 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/11-03-24_Bavarian_Lager_EN.pdf) a „Veřejný přístup k dokumentům a ochrana údajů“, 2005, (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/05-07_BP_accesstodocuments_EN.pdf).

⁽³⁾ Viz projednávaná věc *ClientEarth v. Komise*, T-111/11.

⁽⁴⁾ Viz projednávané věci *ClientEarth a další v. Komise*, T-120/10, a *ClientEarth a další v. Komise*, T-449/10.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

Středa, 14. září 2011

médií, aby požadavkům na důvěrnost vyhovovala pouze v případě, že jejich platnost bude jasně opodstatněna podle čl. 119 odst. 2 nařízení REACH, a aby přísně posuzovala, které informace jsou za normálních okolností považovány za informace poškozující ochranu obchodních zájmů podle čl. 118 odst. 2 nařízení REACH, aniž by byla dotčena její povinnost vyplývající z nařízení (ES) č. 1049/2001 posuzovat v každém jednotlivém případě udělení statusu důvěrnosti ve světle možného převažujícího veřejného zájmu;

34. zdůrazňuje, že jakýkoli přezkum nařízení (ES) č. 1049/2001 by měl plně respektovat Aarhuskou úmluvu a veškeré výjimky by měl vymezovat v naprostém souladu s touto úmluvou;

Mezinárodní vztahy

35. zdůrazňuje, že dokumenty týkající se mezinárodních smluv, včetně dokumentů přijatých veškerými orgány, jež jsou odpovědné za provádění těchto smluv či dohled nad jejich dodržováním, nebo dokumentů takovým orgánům předložených, by měly být zpřístupněny veřejnosti, jelikož přístup veřejnosti k nim není kategoricky zapovězen a měl by být odepřen pouze v případě, že by skutečně poškodil mezinárodní vztahy, při zohlednění čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o konzultacích třetích osob; zdůrazňuje, že jelikož mezinárodní dohody mají závazné účinky, je třeba v souvislosti s výjimkou aplikovat test týkající se veřejného zájmu; upozorňuje, že Parlamentu, který je volen občany EU, svěřují Smlouvy institucionální roli při zastupování veřejného zájmu; zdůrazňuje své pevné rozhodnutí zajistit, aby nové institucionální výsady, které Parlamentu uděluje Lisabonská smlouva (článek 218 SFEU) v oblasti mezinárodních dohod, byly plně respektovány, a že žádné dvoustranné dohody se třetími zeměmi to nemohou zakazovat;

Řádná správa věcí veřejných

36. zdůrazňuje, že transparentnost úzce souvisí s právem na řádnou správu, jak je uvedeno v článku 298 SFEU a článku 41 Listiny základních práv; zdůrazňuje, že transparentnost správy zaručuje demokratickou kontrolu správních funkcí EU, zapojení občanské společnosti a podporu řádné správy (článek 15 SFEU);

37. zdůrazňuje stávající nedostatek soudržných správních předpisů platných pro orgány, instituce, úřady a agentury EU, jako jsou pravidla pro doručování správních rozhodnutí, proti nimž se lze odvolat⁽¹⁾, nebo jasné pojetí „správních funkcí“, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 3 SFEU; vyzývá proto všechny orgány EU, aby v souladu s článkem 298 SFEU urychleně vymezily společné správní předpisy EU a stanovily společnou a horizontálně uplatnitelnou definici „správní funkce“, zejména pro Evropskou centrální banku, Evropskou investiční banku a Soudní dvůr; žádá Komisi, aby předložila legislativní návrh k této problematice v souladu s článkem 225 SFEU, který bude mimo jiné řešit otázky transparentnosti a odpovědnosti vůči stěžovatelům, Parlamentu a občanům v rámci řízení o nesplnění povinnosti vedených Komisí;

38. zdůrazňuje, že nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví přísné lhůty pro vyřizování žádostí o přístup k dokumentům⁽²⁾; s velkým znepokojením upozorňuje na to, že Komise tyto lhůty nerespektuje i přes doporučení a přísná opatření přijatá evropským veřejným ochráncem práv, a to např. v případě 676/2008/RT (tzv. případ Porsche); lituje, že od vydání poslední zprávy Parlamentu v roce 2009 se tato praxe nezměnila, což ilustrují dvě projednávané věci vznesené stranou *ClientEarth a další* (věc T-120/10 a T-449/10);

⁽¹⁾ Věc *Access Info* (T-233/09) odhalila, že dochází k tomu, že potvrzující rozhodnutí jsou zasílána obyčejným, nedoporučeným dopisem, ačkoli je potvrzení data přijetí zásadní pro posouzení dodržení lhůt, má-li se přistoupit k právním (soudním) opravným prostředkům. Viz odstavce 20–29.

⁽²⁾ Články 7 a 8 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Středa, 14. září 2011

39. zdůrazňuje, že v několika případech vedla značná zpoždění k tomu, že bylo zahájeno řízení před Soudním dvorem na základě toho, že nebyla obdržena odpověď, po čemž následovala opožděná odpověď Komise, soudní řízení se tak stalo neplatným a dotčená osoba byla nucena zahájit celý postup znovu⁽¹⁾; vyzývá proto Komisi k tomu, aby důsledně dodržovala lhůty stanovené v nařízení (ES) č. 1049/2001; navrhuje, aby se z nedodržení lhůt vyvozovaly důsledky, jako například povinnost dokumenty zveřejnit;

40. vyzývá k tomu, aby výroční zprávy připravované a zveřejňované v souladu s článkem 17 nařízení (ES) č. 1049/2001 obsahovaly výpočet průměrné doby nutné pro vyřízení žádostí, jak je stanoveno ve zprávě Rady o přístupu k dokumentům za rok 2009;

41. připomíná, že řádná správa věcí veřejných spojuje koncepci „přístupu k dokumentům“ a „přístupu k informacím“; vyzývá, aby byly změněny stávající právní předpisy, které používají čl. 6 odst. 2 a odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001, pokud jde o vyjasnění žádosti a poskytování pomoci občanům, na případy „žádosti o informace“, jestliže existují dokumenty, které jsou pro takovou žádost relevantní;

42. připomíná, že transparentnost není pouze otázkou pasivních reakcí orgánů, institucí, úřadů a agentur EU, ale že také vyžaduje proaktivní přístup, jak při několika příležitostech zdůraznil evropský veřejný ochránce práv; vyzývá orgány EU, aby automaticky zveřejňovaly co nejvíce kategorií dokumentů na svých internetových stránkách (včetně rozpočtů a seznamů smluv o veřejných zakázkách uzavřených v průběhu posledních tří let); podtrhuje, že proaktivní přístup může předcházet zbytečným sporům, které vedou k neúčinnému utrácení peněz daňových poplatníků a zároveň žadatelům o přístup k dokumentům způsobují zbytečná zpoždění, náklady a zátěž;

43. vyzývá Komisi, aby zajistila transparentnost při spravování evropských fondů prostřednictvím zveřejňování stejných kategorií informací o všech příjemcích těchto prostředků v jednom pracovním jazyce EU na jedné internetové stránce;

44. domnívá se, že by se pro zpřístupňování dokumentů měla vytvořit kontaktní místa a úředníci v rámci každého generálního ředitelství nebo odpovídajícího oddělení daného orgánu by měli být řádně proškoleni, aby tak byla vytvářena co nejlepší proaktivní politika a také aby bylo možné posuzovat žádosti co nejučinněji a zajistit, aby všechny lhůty stanovené v nařízení (ES) č. 1049/2001 byly důsledně dodržovány;

45. znovu opakuje, že Parlament by měl v proaktivním přístupu ke zveřejňování dokumentů, transparentnosti, otevřenosti a přístupu k dokumentům zaujímat vedoucí postavení; zdůrazňuje úspěch internetového vysílání nejen z plenárních zasedání, ale také ze slyšení a schůzí výborů, a domnívá se, že tento přístup by se měl stát normou a že legislativní přehled (OEL) by měl být ještě více rozšířen, tak aby zahrnoval všechny úřední jazyky EU a informace na úrovni výborů i plenárního zasedání, jako jsou např. pozměňovací návrhy, stanoviska jiných výborů, stanoviska právní služby, seznamy hlasování, výsledky jmenovitého hlasování, jména přítomných a hlasujících poslanců, interinstitucionální korespondenci, jména stínových zpravodajů, funkce vyhledávání podle slov, vícejazyčné vyhledávání, lhůty pro předložení, RSS kanály, vysvětlení legislativního postupu, odkazy na diskuse vysílané po internetu atd.; tím by se pro občany zajistil dokonalý informační servis a přístup k dokumentům a vícejazyčným souhrnům legislativních návrhů a přehledům stávajících právních předpisů EU (SCADPLUS), pro něž by rovněž měly existovat výše popsané funkce vyhledávání a prohlížení;

⁽¹⁾ Viz např. věci *Ryanair Ltd. v. Komise* (spojené věci T-494/08 až T-500/08 a T-509/08) a *Stichting Corporate Europe Observatory v. Komise* (věc T-395/10).

Středa, 14. září 2011

46. připomíná, že je důležité chránit nezávislost poslanců EP při výkonu jejich mandátu; zároveň se domnívá, že transparentnost se musí vztahovat na činnost oficiálních subjektů Parlamentu (jako jsou Konference předsedů, předsednictvo⁽¹⁾ a kvestoři) i na činnost poslanců Evropského parlamentu, jako je účast na práci Parlamentu a docházka do Parlamentu, a to v souladu s podmínkami vyžádanými Parlamentem v jeho usnesení ze dne 14. ledna 2009; domnívá se, že otázka poskytování příspěvků poslancům EP by se měla řešit transparentním způsobem a za striktního dodržování pravidel o ochraně osobních údajů;

47. domnívá se, že by se transparentnost uplatňovaná na úrovni EU měla projevovat i v členských státech při provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu, a to zejména prostřednictvím zavedení srovnávacích tabulek, mj. za využití osvědčených postupů v oblasti transparentnosti elektronických systémů (e-Parlament a elektronická správa);

48. zdůrazňuje, že právo občanů na informace úřady členských států zpravidla nedodržují, a vyzývá proto Komisi, aby v souladu se zásadou řádné správy prověřila ustanovení členských států o přístupu k dokumentům a vyzvala je k vypracování co možná nejtransparentnějších pravidel, která podpoří přístup občanů k dokumentům;

49. bere na vědomí určitá zlepšení v rejstřících Rady, ale upozorňuje na přetrvávající nedostatek koordinace a interoperability mezi orgány, protože pro jejich rejstříky neexistuje žádný společný informační model, který by občanům umožňoval najít potřebné dokumenty a v nich obsažené informace na jediném místě či využívat společného vyhledávače nedílně spojeného zejména s legislativním přehledem (OEIL), kde jsou shromážděny všechny dokumenty, jež náleží k témuž legislativnímu postupu;

50. vyzývá Radu a Komisi, aby za tímto účelem s Parlamentem vyjednaly úpravu společného prohlášení o postupu spolurozhodování a interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů; zavazuje se, že v mezidobí upraví svůj jednací řád včetně příloženého kodexu jednání pro postup spolurozhodování, aby tyto zásady byly plně závazné;

51. domnívá se, že interinstitucionální výbor zřízený na základě čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 by měl pracovat intenzivněji, podávat zprávy příslušným výborům o probíraných tématech, o stanoviscích zastávaných Parlamentem, o problematických bodech, na něž upozorní ostatní orgány, a o případných dosažených výsledcích; vyzývá jej proto, aby se scházel častěji, v každém případě alespoň čtyřikrát ročně, a aby otvíral interní diskuse a úvahy, zajistil jejich veřejný charakter a požadoval a zvažoval příspěvky občanské společnosti a evropského inspektora ochrany údajů; výbor by se měl podílet na výroční kontrolní zprávě hodnotící transparentnost a otevřenost v EU, kterou by měl vypracovávat evropský veřejný ochránce práv; vyzývá jej, aby se problémy uvedenými v tomto usnesení začal neodkladně zabývat;

*

* *

52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, evropskému veřejnému ochránci práv, evropskému inspektorovi ochrany údajů a Radě Evropy.

---

(1) Např. jednací řád Parlamentu od roku 2009 (Úř. věst. C 212 E, 5.8.2010, s. 145) již neobsahuje seznam dokumentů EP, které jsou přímo přístupné pro veřejnost, ale uděluje nyní předsednictvu výsadu takový seznam sestavit (čl. 104 odst. 3 jednacího řádu).